

Тетяна Горицвіт

ВЕСНА: БІЛІ ТЮЛЬПАНИ ВОЛОДИМИРА БЕРНАДСЬКОГО

Білих тюльпанів вісім і вони контрастують своєю округлою спокійністю, своєю стишеною гамою, своїми блідо-рожевими, блідо-жовтими, світло-сірими розмивками, своїм плавним розташовуванням у просторі, своєю статикою стримуваних у згортках пелюсток зі стрімким злетом і феєрверковим вибухом трьох різких яскравих мазків – смарагдово-зеленого, жовто-зеленого і насичено синього. Білі квіти і три дзвінкі зливки поєднує чорна посудина. У її загадково-бездонній глибині ховаються ламкі стебла тюльпанів, і причетні таїни квіти видобувають із неї та із себе суттєве й важливе – «Прийшла весна. Час воскресіння». Безперешкодно шугаючи вгору по чорному глянцю, три яскраві феєрверкові сміливіці проголошують, щоб усі почули: «Весна! Оживайте! Веселіться!»

Чотири лінії: бірюзова, бірюзово-зеленкувата і дві бірюзово-сірі не такі відчайдушні. Вони ва-

гаються, коливаються, навпомацки перетинають чорну поверхню, нерішуче пробують піднятися у вертикальне положення, потому нестрімко прямують-таки вгору, зрештою наважуються і потверджують: «Весна. Пробуджуйтесь».

Довкола – неоднорідність невизначеного сірого: первісна матерія, сум брудного останнього снігу, зимова втома і виснаження, непробивний камінь незворушності, затяжна весняна злива, сірі сувої смутку, сира похмурість. Але на такому фоні – ще виразніш підбадьорлива, донесена білими тюльпанами, підсвічена яскраво-кольоровими зблисками, підкріплена впевненістю й мудрістю майстра, чий пензель оприявнив досконалість цієї композиції і надав їй достеменної переконливості, звістка: «Весна! Розсупонуйте пальта і душі. Радійте!»

